

POESIES

Infant!

Estrafent la nostra cançó, et volem fer,
 davant el teu Portal, sens frau ni tara,
 la pregunta que, a molts, ens encarcara:
 Què podem dar-te, bon Noi de la Mare,
 què podem dar-te que et sàpiga bé?
 Què podem dar-te? El món que el Senyor
 va crear, en un esclat d'amor sens mida,
 l'hem transformat, a cavall dels segles,
 en una llampant i virolada Fira de Mostres,
 feta a imatge i semblança del nostre taramà.
 Podem asserir i esbombar als quatre vents
 que hem arribat al súmmum. Que ho tenim tot.
 Que podem sadollar tots els rampells i apetències.
 Que podem posar, al nostre abast, els secrets
 de molts béns ocults i llunyanes galàxies.
 Mes, malgrat aquest devesall de riquesa i de poder,
 enc que sembli paradoxa, no ens sentim cofois.
 No hi ha res, avui, que ens faci peça de la parada.
 I és que les nostres musiques dringuen un so artitzat.
 Per això, venim amb les mans buides. I també el cor.
 En veritat, en veritat, no et trobem cap presentalla.
Infant!
 Si del jardí hem fet un esbarzer
 i del viure una cosa falsa i rara,
 orbs dins la llum d'aquesta Nit preclara,
 què podem dar-te, bon Noi de la Mare,
 què podem dar-te que et sàpiga bé?

R. MUNNÉ I COLL

Pau a la terra als homes de bona voluntat.

Jo volia un tros de terra
 per sembrar-lo tot de blat,
 una llar-de-foc al vespre
 amb la muller al meu costat,
 i a la taula una sopera
 i el fesols vermells al plat,
 i els meus fills voltant la taula
 ben joiosos tots cantant.
 Tot era així fins que un dia,
 Ai! la guerra va esclatar,
 i els meus fills, tres de ben joves,
 ja mai més varen tornar.
 Tots em diuen que moriren
 'per la pàtria' com uns braus.
 Si la pàtria es ma família,
 els meus camps, la meva llar...!
 Per què vull la pàtria forta
 si ja tot m'ho han enfonzat?
 Ma muller està malalta,
 són mig erms tots els meus camps,
 el foc d'hivern sembla tísic
 i és trist sempre el meu sopar.
 'Volem una pàtria forta...'
 encara algú va cridant.
 Jo voldria que aprenguéssim
 a estimar-nos els humans.
 Quantes vides com la meva
 cada guerra va ensorrant!
 'Pau als homes'... ens cantaren
 els àngels fa dos mil anys!

Jaume Travesa S. J.
 Catholic Church, Rajkot, Índia

Nadal i silenci

Aprèn a escoltar en silenci,
 veuràs com Déu des de dalt,
 et recorda amb sa veu dolça
 el molt que t'està estimant.
 Veuràs com tots aquests dubtes,
 penes que et vénen voltant,
 troben en Ell l'acollida
 que sols l'amor pot donar.
 Veuràs que Déu és company,
 guia per anar fent camí,
 alegria i esperança,
 llibertat, força i sentit.
 Veuràs que Ell està atent
 com l'amic més fidel,
 que viu en ta joventut,
 en el sol, l'aigua i la neu.
 Aprèn a escoltar en silenci
 potser avui més que mai:
 Déu en la seva grandesa,
 perquè puguis començar,
 enceta per tu sa vida
 en aquests dies de Pau.
 La veu del Nen és molt fluixa,
 escolta'l bé, et dirà:
 «He nascut entre les palles
 per posar al teu abast
 el meu Amor que entre els homes
 vull escampar com el blat.
 He nascut entre les palles,
 perquè ni en un sol instant,
 pensis que t'he deixat sol.
 Jo serè amb tu sota el Pa.
 He nascut per recordar-te
 que jo sóc llum i veritat.
 Acull, camina i estima.
 No t'aturis, és Nadal!»

Barcelona, Desembre 1974

Anna

